

النور

مدنی سورة دی ۶۴ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

دا سورة (چي پکي مندرج مهم احکام، حدود او اصلاحات تول) واجب التنفیذ دی، مونبر نازل کری او په هغه کي مو داسي روښانه آیتونه نازل کری چي تاسو تري بايد پند او عبرت واخلی (نصایحو ته يي پخپلو زرونو کي خای ورکړی او پخپل ژوند کي يي د تطبیق لپاره خاصه پاملرنه وکړی).

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

(ای قاضیانو او حاکمانو!) زنا کاره ښځه او زناکار سړی (چي آزاد، عاقل، بالغ او مجرد وی او د زنا ارتکاب يي په اقرار او شهادت ثابت وی) سل سل درې ووهی، او که په الله تعالی او د آخرت د ورځي په راتگ ایمان لری، نو په هغوی باندي د الهی احکامو په تطبیق کي خواخوږی او مهربانی مه کوی (او مه د مجرم له ویري د حکم له تطبیق نه لاس اخلی) او بايد د مؤمنانو یوه ډله د دې سزا د تطبیق په وخت کي ګواهان وی.

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ

مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

زنا کار سړی یوازې له زناکاري یا مشرکي ښځي سره نکاح کوی او زناکاره ښځه هم یوازې له زناکار او مشرک سړی سره نکاح کوی او له دغه ډول (زانیانو) سره نکاح په (پاکو او عقیفو) مؤمنانو باندي حرامه ده.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً

وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾

او څوک چې په عفيفو او پاک لمنو بڼځو باندې د زنا تور تړی او د خپلي ادعا د اثبات لپاره، څلور گواهان (د قاضي يا حاکم په وړاندې) حاضر نه کړی شی، اتيا درې يې ووهی، او د تل لپاره يې د گواهی ورکولو له حق نه محروم کړی، ځکه دوی فاسقان دي (او د تل لپاره مردودالشهادة گڼل کيږی).

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

خو که له خپل دغه عمل نه توبه وباسی (او خپل فاسد نیت او عمل) اصلاح کړی نو بی له شکه الله تعالی (د هغوی په باب) ببیونکی او مهربان دی.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعٌ

شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

او هغه کسان چې پخپلو میرمنو باندې د بدلمنی تور پورې کوی او له خپل ځان نه غیر، بل گواه ونه لری، نو) د څلورو گواهانو په ځای د ده خپل څلور ځله حلفیه شهادت د منلو وړ دی او باید د خپل تور د اثبات لپاره څلور ځله داسې قسم یاد کړی: په الله قسم چې (دی په دې قضیه کې) کاملاً رښتیا وایی.

وَالْخَمِيسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾

او د پنځم ځل لپاره باید ووايي چې که (په دې قضیه کې يې) دروغ ویلی وی نو په ده دې د الله تعالی لعنت وی.

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ

الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

او له تورني بڼځې لپاره، له سزا څخه د خلاصون طریقه دا ده چې څلور ځله به په حلفیه توگه ووايي: په الله تعالی قسم چې دغه سړی دروغجن دی.

وَالْخَمِيسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

او پنځم ځل دې ووايي: که دغه سړی پخپله ادعا کې رښتینی وی، نو دا بڼځه دې د الله تعالی د غضب وړ وگرځی.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

او ڪه ڀه تاسو، د الله تعالى فضل او رحمت نه وئ (او د خپلو بندگانو توبه يي نه قبلولي نو تاسو به له سختي سزا سره مخامخ شوي وئ) او بي له شڪه چي الله تعالى توبه قبلوونڪي او حڪيم ذات دي.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍِ مِّنْهُمْ مَّا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

هغو ڪسانو چي ڀه (ام المؤمنين بي بي عايشه رضی الله عنها) باندي يي لوي تومت و تارہ، ستاسو ترمنخ (يوه متحده او هم فڪره) ڀله وه. تاسو دغه تومت دخان لپاره شر، مه گني، بلڪه ستاسو لپاره خير دي، د هغوي د هر يوه تن لپاره د ڪري گناه سره مناسبه سزا ده، او (رأس المنافقين عبدالله ابن ابی) چي د دغه لوي تومت اور ته يي ڀير ڀبوزي وهلي (ڀه دنيا ڪي د رسوايي او ڀه آخرت ڪي) د لوي عذاب مستحق دي.

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِنَفْسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

ڪله چي مو د دغه لوي تومت اوازہ واوريده، مؤمنو نارينه و او مؤمنو ڀنخو، ولي پخپلو منخو ڪي (ڀه مؤمنانو خويندو او وروڻو) باندي نيك گومان ونه ڪر، او ولي يي ونه ويل چي دا ڀنڪاره تومت دي (چي د منافقانو له خوا ترل شوي او هدف يي د مؤمنانو ترمنخ د فتني، فساد او بدبيني اور بلول دي).

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

(تومت ترونڪو) ولي د خپل دغه بهتان د اثبات لپاره څلور تنه گواهان وړاندي نه ڪرل، او چي گواهان نشي وړاندي ڪولي نو د الله تعالى ڀه نزد، دوي پخپله دروغچنان دي.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا

أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

او که په دنیا او آخرت کې په تاسو باندې د الله تعالی فضل او رحمت نه وی، نو د دغه لوی تومت په جرم به چې تاسو پکې ملوث وی، په لوی عذاب محکوم شوی وی.

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِمْ وَتَقُولُونَ بَافْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

تاسو (د دغه لوی تومت اواز) خوله په خوله یو بل ته رسوله او هغه څه مو ویل چې تاسو ورباندې هیڅ علم نه درلود، او خپل دغه (ورل راورل) مو یو عادی او کوچنی کار گناهه خو د الله تعالی په نزد ډیره لویه (گناه) وه.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا

بِهْتَنٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

او (د دغه خبر) په اوریدو مو، ولې ونه ویل چې مونږ ته نه بنایي (او هیڅ جواز نشته) چې په دغه خبره خوله خلاصه کړو، سبحان الله دا خو ډیر لوی تومت دی.

يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

الله تعالی تاسو ته نصیحت کوی چې که مؤمنان یاست نو دغسې عمل (د هیچا په حق کې) مه تکراروی.

وَيَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

او الله تعالی تاسو ته خپل آیتونه بیانوی او الله تعالی پوه او حکیم ذات دی.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

هغه ڪسان چي غواري (د دغه لوی تومت په شان) ناوړه اعمال د مؤمنانو ترمنځ خپاره او مروج کړي، په دنيا او آخرت کي ورته دردناک عذاب ليکل شوی، او الله تعالی هغوی بڼه پيژني خو تاسو يي نه پيژني.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

او که په تاسو د الله تعالی فضل او مرحمت نه وی (نو سخته سزا به يي درکړی وی) خو بی له شکه چي الله تعالی مهربان او رحم کوونکی ذات دی.

﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ

الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ، مَا زَكَّىٰ مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

ای مؤمنانو! د شيطان د اوامرو پيروي مه کوی، او څوک چي د شيطان په پل پسي روان وی، نو شيطان خو يي ناوړو او بدو کارونو ته هڅوی، او که په تاسو د الله تعالی فضل او مرحمت نه وی، ستاسو يو تن به هم له گناهونو پاک شوی نه وی، خو الله تعالی چي هر چا ته اراده وکړی، له گناهونو يي پاک ساتی، او الله تعالی اوریدونکی او پوه ذات دی .

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ

وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا

يُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾

او ستاسو مالدار او شتمن خلک دي، داسي قسم نه يادوی چي خپلو خپلوانو، بي وزلو او فی سبيل الله مهاجرينو ته به خيرات او صدقات نه ورکوی (او هغه بدی چي د دغو ڪسانو له لاسه ورته رسيدلي، بايد ورته وښيي او انتقام دي تري نه اخلي). آیا دا مو خوښه نه ده چي الله تاسو ته بښنه وکړی؟ (که مو خوښه وی نو تاسو هم نورو ته بښنه وکړی) بيشکه چي الله تعالی ډير زيات بښونکی او مهربان ذات دی.

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

هغه کسان چې په پاک لمنو ناخبرو مؤمنو بنځو د بدلمنی تور پورې کوي، په دنيا او آخرت کې د لعنت وړ دي، او ډير لوی عذاب ورته لیکل شوی دی.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

هغه ورځ چې په کړو وړو به یې، د دوی خپلي ژبي، لاسونه او پښې گواهی ورکړي.

يَوْمَ يَدْرُؤُا فِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

په همدغه ورځ به الله تعالی هغوی ته کومه سزا ورکړي او دوی به پوه شي چې د الله تعالی ربوبیت یو څرگند حقیقت دی.

الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

ناپاکي بنځي د ناپاکو سړو لپاره، او ناپاک سړي له ناپاکو بنځو لپاره دي، او پاکي او عفيفي بنځي د پاکو نارينه و لپاره او پاک نارينه د پاکو او عفيفو بنځو سره وړ دي (نو د پاک او معصوم پیغمبر میرمنی «امهات المؤمنین» هیڅکله هم بدکاره کیدی نشي بلکه الله تعالی یې حفاظت کوي او) د تومت ترونکو له ناروا ادعاو نه کاملاً پاکي او مبرا دی. (دغو ټولو عفيفو او پاکو نارينه و او بنځو ته د الله تعالی له لوری) مغفرت او نیکه روزی ټاکل شوي ده (همدا شان ناپاکي خبرې، دروغ او تومت د ناپاکو او مفسدو کسانو سره مناسب او پاکي خبرې او نیک گومانونه د پاکو او شریفو مؤمنو انسانانو لوی صفت دی).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

ای مؤمنانو! له خپلو کورونو نه غیر، د بل چا کور ته، مه ننوزی، تر هغه چې اجازه واخلی او د کور په اوسیدونکو سلام واچوی. د دغو (اخلاقی مقرراتو او اصولو مراعات) ستاسو لپاره ډیر غوره او بهتر کار دی، بنایي چې پند او عبرت واخلی.

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِن قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

(درې ځل ووايي: السلام عليكم) خو که هلته څوک ونه مومي (او خواب در نه کړی شی) نو بي اجازې مه ورننوزی، او که درته د بېرته تلو وويل شی، هم ترې پخپله لار لار شی، دغه کار ستاسو لپاره ډیر پاک او غوره دی، او الله تعالی ستاسو په ټولو کړنو ډیر ښه خبر دی (او حساب کتاب به در سره کوی).

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

خو هغو ودانيو (سرایونو، دولتي او تجارتي مرکزونو) ته ورننوتلی شی چې مال متاع او د گټې وټي روزگار يا د ورتگ اړتيا پکې لری، او الله تعالی ستاسو په ټولو پټو او ښکاره اعمالو ډیر ښه پوهیږی.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

(ای پیغمبره!) مؤمنو نارینه و ته ووايه (چي له نامحرمو ښځو سره د مخامخ کيدو په وخت کي) خپل نظرونه تيب کړي (او هغوی ته ونه گوري) او خپلي لمنې هم (له فحشاو نه) پاکي وساتي، (دغه اغماض او حفظ) د هغوی لپاره ډير پاکيزه (او د نفس د تزکي لپاره) ډير گټور دی او الله تعالی د هر چا په کړنو(د سترگو په غلا او خیانت او د زړونو په پټو خبرو او نیتونو) ډير ښه خبریږي (بده کتنه د فحشا او بد اخلاقي لومړی پړاو دی، ځکه خو الله تعالی د بد کاری او بي حیايي د مخنیوي لپاره د سترگو د کنترول سپارښتنه کوي، او مسلمان نارینه او ښځو ته امر کوي چي یو بل ته له قصدي او عمدی بد کتلو نه ځانونه وساتي او هم خپل شهواني احساسات اداره کړي).

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا

يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى

جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ

إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ

الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا

أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

او ایماندارو ښځو ته ووايه چي (له حرامو کارونو له ليدلو نه ډډه وکړي او د نا محرمو نارینه و سره د مخامخ کيدو سره سم دي) خپلي سترگي پټي کړي، او خپلي لمنې دي هم له فحشاو او محرमतو نه پاکي وساتي، او (له لاسونو مخ او پښو نه غیر چي په عورت کي شامل نه دی)، خپل ډول ډال (ښکلی کالی او گانه او زیورات نا محرمو کسانو ته) و نه ځلوي، او خپل پوړوني دي پخپلو گريوانونو راوځروي (چي سيني يي ښکاره

نشی). خو که خپل ډول ډال او سینگار خپلو میرونو، پلرونو، سخرانو، خامنو (او لمسیو) بنزیو، ورونو، وررونو، خورینو، خپلو (نیک عملو همفکرو او هم مسلکو) بنخو، غلامانو، له شهوانی احساساتو نه پاکو خدمتکارانو او خوانی ته نارسیدلو هلکانو ته څرگند کړی، نو کومه گناه ورباندې نشته. دغه راز (مؤمنی بنخې) باید په تلو راتلو کې خپلې پېښې (بوټان) په داسې شان په ځمکه و نه ټکوی چې د خلکو پاملرنه جلب کړی. او ای مؤمنانو ټول خپل رب ته توبه وکړی ترڅو مو بریالیتوب او نیکمرغی په برخه شی.

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

خپلو مجردو (هلکانو او پیغلو) او وینزو او مرئیانو ته چې نیکان وی (او د کورنی ژوند چارې سمبالولی شی په شرعی) نکاح ودونه وکړی، که بی وزله او تش لاسی وی، نو الله تعالی به یې پخپلې مهربانی سره شتمن کړی. الله تعالی (د ژوند د اسانتیاو) پراخوونکی او (د خپلو بندگانو په حالت) پوه ذات دی.

وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْنُونَ الْكُتُبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَّءَاتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبِنَاغٍ ۗ أَعْرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

او څوک چې د واده کولو وس او توان نه لری، نو په پاک لمنی او عفت سره دې ژوند وکړی، تر هغه چې الله تعالی یې شتمن کړی (او د شرعی واده سهولتونه ورته برابر کړی)، او هغه مرئیان چې غواری (د پیسو په بدل کې د خپلې آزادی) غوښتنه وکړی، نو که تاسو په هغوی کې لازم استعداد او لیاقت وینی، ترون ورسره ولیکي، او له کوم مال او شتمنی نه چې الله پاک تاسو ته درکړی، هغوی ته ترې هم برخه ورکړی، او هغه وینزی مو چې غواری په پاک لمنی او عفت کې ژوند وکړی، د دنیوی گټو لپاره یې، فحشاو او بدلمنی ته مه

هڅوی، او څوک چې یې په جبر سره فحشاو ته مجبوري کړی، نو الله تعالی ورباندې د زور او جبر (د عذر له امله) بېنونکی او مهربان دی.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

او مونږ خپل روښانه آیتونه او د پخوانیو امتونو د ژوند داستانونه او مثالونه، او د پرهیزگارانو لپاره موعظي او نصیحتونه (په تفصیل سره) تاسو ته نازل کړي دي.

﴿الله نُوْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ﴾ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ
مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ
تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

الله تعالی د آسمانونو او ځمکې نور دی (چې په حسی او معنوی لحاظ ټولو کایناتو، او د پیغمبر او مؤمنانو زړونو ته هدایت او رڼا ورکوي. په کائناتو او د رسول او مؤمنانو په زړونو کې) د هغه د نور مثال، د هغه لامپ په شان دی، چې په یوه تاخچه کې، په داسې یوه شیشه یې قنديل کې ایښی وی، چې د یوه روښانه ستوري په شان ځلیري. او لامپ د زيتون د یوې داسې مبارکې او گټورې ونې په تیلو رڼا کیري چې نه ختیځ اړخ ته مایله ده او نه لویدیځ ته او تیل یې دومره صاف او شفاف وی چې بې له اورې هم خپله روښنایی هره خوا ځلوی. همدا د الله تعالی د نازل کړی شویو آیتونو او دلایلو مثال دی چې یو په بل پسې راغلی او د نور علی نور حیثیت لری. هر چاته چې الله تعالی (د خیر) اراده وکړی، د خپل نور په لوری یې هڅوی. الله تعالی د خلکو د پوهوني لپاره دا ډول مثالونه بیانوي او الله تعالی په ټولو چارو ډیر ښه خبر دی. (په دې تمثیل کې د لامپ نه مقصد د الله تعالی ذات او نور دی، او کائنات او د رسول او مؤمنانو زړونه له تاخچې سره تشبیه شوي دي. د قنديل نه مقصد هغه نورې پرده ده چې د نور د شدت او شفافیت له امله یې د الله تعالی لیدل، د مخلوق د

کمزورو سترگو لپاره ناممکن کړی دی. نو د الله تعالی ذات نور دی، کتاب یې نور دی، رسول یې په صفاتو کې نور دی او د همدغو دواړو په وسیله د انسانی ژوند تیاره کوټونو ته د هدایت نور او روښنایی ورسوی).

فِي بُيُوتٍ أذنَ اللهُ أن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُمْ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا

بِالْغَدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿٣٦﴾

(د دغه الهی نور په لوری هدایت کړی شوی نیکان او صالحان د مؤمنانو) په هغو کورونو (او جوماتونو) کې لیدل کېږي چې الله تعالی یې (د اخلاقی شان او عظمت) د لوړولو اجازه ورکړی، او سهار ماښام پکې د الله تعالی تسبیحات او ذکر روان دی.

رِجَالٌ لَا لُئْلِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ

يَخَافُونَ يَوْمًا نُنْقَلَبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

(د الله تعالی تسبیح ویونکی او ذاکرین) هغه کسان دی چې تجارت او راکړه ورکړه (او د دنیوی ژوند مصروفیات) یې، نه د الله تعالی له یادو غافلوی او نه یې د لمانځه له اقامت او د زکات له اداء کولو څخه بې پروا کولی شی. (بلکه د خپلو دنیوی مسئولیتونو د سرته رسولو سره سره) له هغې ورځې څخه تل په ویره کې دی چې زړونه به پکې مضطرب، او سترګې به وارخطا او بې واره (هره خوا د مرستې په لور) اوړی را اوړی.

لِيَجْزِيَهُمُ اللهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

(دوی دغه نیک عملونه د دې لپاره کوی) ترڅو الله تعالی ورته د هغو په بدل کې ښه اجر ورکړی او پخپل فضل او لوړوینه یې سرلوری کړی، او الله تعالی چې هر چاته اراده وکړی، بې حسابه روزی ورکوی.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا

جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ

الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

خو د کافرانو ټول اعمال (خیریه چاري او اختراعات) به د لويي بيديا هغه سراب (بنوري) ته ورته وي، چي کوم تندي وهلي ورباندي د اوبو گومان کوي، خو کله چي (په مندو مندو) هلته ورسې، څاڅکي اوبه هم نه وي، بلکه (دغو کافرانو ته به د مکافات په ځای) الله تعالی په سر ولاړ وي، چي په يوه چټک سیستم به ورسره د ده د ټولو اعمالو حساب کتاب وکړي. بیشکه چي الله تعالی سریع الحساب ذات دی.

أَوْ كُظِّمَتْ فِي بَحْرِ لُجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ،
سَحَابٌ مُّظْمِتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِرْهَا وَمَنْ
لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

يا د دوی د اعمالو مثال د ژور بحر هغو تيارو ته ورته دی چي يوه څپه پرې خوره شوي، او د هغې څپې له پاسه بله څپه، او بيا ورباندي توري وريځي را خپري وي، يعني څو تيارې ورباندي سر په سر داسي مسلطې وي. چي خپل لاس هم نشي ليدی. حقه خبره دا ده چا ته چي الله پاک (د هدايت) نور ورنه کړی (په کامله گمراهي کي به لاس پښې وهی) خو د روښنايي څرک به هم په سترگو و نه ويني.

الْمُتَرَّانَ اللَّهُ يَسْبِغُ لَهُ وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ
قَدْ عِلْمَ صَلَاتِهِ، وَتَسْبِيحَهُ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

آيا نه پوهيږي چي د آسمانونو او ځمکي ټول موجودات او د خورو ورو وزرونو لرونکي مارغان، د الله تعالی ثنا او تسبيح وايي؟ بي له شکه هغوی هر يو پخپل لمونځ (عبادت) او تسبيحاتو پوهيږي او الله تعالی د هغوی په ټولو اعمالو پوه ذات دی.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

او د آسمانونو او ځمکي مالکيت له الله تعالی سره دی او د هر چا د ورتگ وروستی مرجع هم بالاخره د الله تعالی حضور دی.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى
 الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
 بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ

بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٣﴾

آيا نه ويني چي الله تعالى، وريخي ورو ورو، روانوی او بيا د هغو بيلا بيلي توتي سره يو ځای کوي، او د ټولو په راغونډولو سره ترې يوه درنه وريخ جوړوي چي له منځه يي د باران څاڅکي راووري. او الله تعالى دی چي د وريخو له يخو غرونو څخه چي پورته ولاړ دی، ړلی وروي او چاته چي يي اراده وشي، د همدې ړلي په ورښت ورته زيان اړوي، او چاته چي وغواړي (له زياته يي ژغوري) او په ځنگ يي ترې ساتي. (د تالندي او برښنا خلا دومره زياته وي) چي سترگي بريښوي.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَرِ ﴿٤٤﴾

الله تعالى هغه ذات دی چي شپه او ورځ سره بدلوي رابدلوي، يقيناً چي په دغه ادلون بدلون کي د بصيرت د خاوندانو لپاره د عبرت درس پروت دی.

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ
 رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

او الله تعالى هر ژوی له اوبو پيدا کړی، چي ځيني يي (په تلو کي) په څينو څښيري، ځيني يي په دوو پښو او ځيني يي په څلورو (پښو) لاره کوي. څه چي الله پاک وغواړي له نشت نه يي هست کوي، او الله تعالى په هر کار برلاسی او د کامل قدرت لرونکی دی.

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

بیشکه چي مونږ روښانه آيتونه نازلوو، او هر چا ته چي الله تعالى اراده وکړي، په مستقيمه لاره يي روانوي.

وَيَقُولُونَ ءَأَمْنًا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْيَقٌ مِّنْهُمْ

بَعْدَ ذَلِكَ وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

او (منافقين) وايي: په الله تعالى او دې پيغمبر مو ايمان راوړي او اطاعت يي کوو، خو وروسته يي بيا يوه ډله پخپل دغه اقرار (پېښې ردې او دوی هيڅکله مؤمنين نه دي.

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

او کله چي دوی د خپلمنځي اختلافاتو د حل لپاره، د الله او رسول قضاوت او فيصلې ته راوبلل شي، ناڅاپه يي يوه ډله د اعتراض په توگه مخ وگرځوي.

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾

خو که (وپوهيږي چي) فيصله د دوی په حق کي کيږي نو په تابعداري ورته حاضرېږي.

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ آرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ

أَوْلَيْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

آيا د دوی په زړونو کي (د نفاق) ناروغی ده او (که د الله تعالى د دين په باب) شکونه کوي، او که له دې ويرېږي چي الله او رسول به يي (په فيصله کي) په دوی ظلم وکړي؟ (هيڅکله نه) بلکه دوی پخپله ظالمان او تيري کوونکي دي.

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

خو د مؤمنينو خانگرتيا دا ده چي که د مسايلو د حل لپاره د الله او رسول د قضاوت په لور راوبلل شي نو(په رضا او رغبت سره يې) خبره دا وي چي:(د الله او رسول فرمان) اورو او اطاعت يې کوو.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

او څوک چي د الله تعالی او د هغه د رسول اطاعت وکړي، له الله تعالی نه وویریږي او (له قهر او غضب نه یې) ځان وساتي نو دغه کسان یې له شکه بریمن او نیکمرغه دی.

﴿٥٣﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا تُقْسِمُوا
طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

او (منافقین) په الله تعالی باندې تاکیدي سوگندونه یادوي چي که (د محمد رسول الله له خوا ورته جهاد ته د وتلو) قومانده ورکړي شي نو بي له ځنده به (د جهاد ډگر ته) ووځي. ورته ووايه: سوگندونه مه یادوي، غوره اطاعت او پیروي (په تاسو فرض ده، نه قسمونه). او بیشکه چي الله تعالی ستاسو په ټولو کړو وړو ډیر بڼه خبر دی.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حَمَلْتُمْ وَإِن تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

ورته ووايه (په ټولو چارو کې) د الله تعالی او (دې) پیغمبر پیروي وکړي، نو که مخ یې وگرځاوه (پیغمبر ته زیان نشي اړولی) ځکه د هغه وظیفه هماغه ده چي ورسپارل شوی، او له تاسو هم له هغو وظایفو پوښتنه کیږي چي ورباندې موظف یاست، او (ورته ووايه) که د پیغمبر اطاعت وکړي لاره به ومومي، که نه نو د پیغمبر ذمه واری یوازې (د وحی د پیغام) رسول دی.

وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
 الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ
 الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا
 يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ

الله تعالی ستاسو له هغو (مؤمنو شخصیتونو) سره چي ایمان یې راوړی، او نیک عملونه کوی، (او د پیغمبر رښتینی او سرښندونکی پیروان دی) وعده کړې چې دوی ته به (د رسول الله له رحلت نه وروسته) د ځمکې خلافت او اقتدار ورسپاری، لکه څنګه چې یې پخوانی امتونه د یو بل، ځای ناستی کړی وو. او همدا دین به چې یې ورته خوښ کړی، ټینګ او مستحکم کړی، او ویره او ترهه به ورله په سکون او امنیت بدله کړی، خو هغوی دې هم یوازې زما عبادت وکړی او بل هیڅوک او هیڅ شی دې زما سره (په ربوبیت کې) نه شریکوی، او څوک چې وروسته له دې، د دغو ځانګړو (الهی) نعمتونو ناشکری وکړی (په حقیقت کې) لوی فاسقان دی.

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ

او د لمانځه او زکات نظام قایم کړی او د پیغمبر (د احکامو او سنتو کامل) اطاعت وکړی، تر څو (د الله تعالی له رحمت نه برخمن شی).

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ
 وَلِبَئْسَ الْمَصِيرُ

دا گومان مه کوه چي کافران به په ځمکه کې الله ته ماتې ورکړی (او د هغه د قدرت او سلطنت له قلمروه به ووځي)، د دوی ځای جهنم دی چې د ورتلو لپاره تر ټولو بد ځای دی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَعِذِّنْكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ
يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ
الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای مؤمنانو! ستاسو مرنيان او ځوانی ته نا رسيدلی هلکان، بايد په درې وختونو کې (ستاسو د خوب خونو ته د ننوتلو لپاره) له تاسو اجازه واخلي: د سهار د لمانځه نه وړاندې، د غرمې د استراحت په وخت کې چې تاسو خپل د خوب کالی بدلوی او د ماخستن د لمانځه نه وروسته. دغه درې وختونه ستاسو خصوصي او د ستر وختونه دي. له دغو دريو وختونو نه غیر په نورو وختونو کې د هغوی په راتګ، په تاسو او هغوی کومه ګناه نشته او کولی شی په عادی ډول تګ راتګ او ناسته ولاړه وکړی، په دې توګه الله تعالی خپل آيتونه تاسو ته اوروی، او الله تعالی (په ټولو حالاتو) پوه او حکمت لرونکی ذات دی.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِذِّنُوا كَمَا اسْتَعِذَّنَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ

او ستاسو اولادونه چې د ځوانی عمر ته ورسې، نو ستاسو شخصي خونو ته د ننوتو په وخت، بايد هماغه ډول ستاسو اجازه واخلي، لکه څنګه چې له دوی وړاندې (نورو بالغو کسانو) اجازه اخسته. په دې توګه الله تعالی خپل احکام تاسو ته بيانوی او الله تعالی (په ټولو حالاتو) پوه او حکيم ذات دی.

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ
 أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
 خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

او هغه زري بنهي چي د واده كولو شوق او ارزو نه لري، په حجاب اغوستلو مكلفي نه دي، په دي شرط چي خپلي گاني او ډول ډال به خلكو ته نه خلوي، خو كه بيا هم خانونه پټ وساتي ورته ډيره غوره ده، او الله تعالى هره خبره اورى او په هرڅه پوه ذات دي.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
 حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ
 بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ
 يَمَانُكُم مِّنْ بَيْتٍ مِّنْ بَيْتٍ أُولَئِكَ لَلَّذِينَ عَمِلُوا صَالِحًا لَّهُمْ
 مَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦١﴾

په ړوند، ګوډ او ناروغ او تاسو ټولو کومه ګناه نشته که پخپلو کورونو، یا د پلرونو، میندو، وروڼو، خويندو، ترڼو، ترورینانو، ماماګانو، خاله ګانو، او یا هغو کورونو کې چې واک یې تاسو ته سپارل شوی، او یا د دوستانو په کورونو کې خواړه وخورئ. او که د کورنۍ له نورو غړو سره په ګډه یا جلا جلا ډوډۍ وخورئ هم درياندې ګناه نشته، نو کله چې دغو کورونو ته ننوزئ په ټولو خپلوانو سلام واچوئ، هغه مبارک او پاک سلام چې الله تعالی غوره کړی دی. په دې توګه الله تعالی تاسو ته خپل آیتونه بیانوي تر څو له پوهې او تعقل نه کار واخلي.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾

رېښتیني مؤمنان یوازې هغه دي چې په کامله او مخلصانه توګه یې په الله تعالی او پیغمبر ایمان راوړی، (د پیغمبر حکم ته ډیر ژر حاضرېږي او امر یې په سر سترګو مني) او کله چې په کوم ټولنیز مهم کار (جمعه، اخترونه، جهاد او مشورتي غونډو کې) د پیغمبر سره ملګری وي، نو د هغه بې اجازې ورڅخه پخپل سر هېڅ چیرته نه ځي. بیشکه څوک چې د تلو لپاره ستا نه اجازه غواړي، په الله او رسول یې ټینګ او پیاوړی ایمان لري، نو کله چې هغوی د خپلو ځینو اړتیاو لپاره له تا اجازه وغواړي، هر یوه ته چې ستا خوښه وي اجازه ورکړه او د الله تعالی نه ورته ببښه هم وغواړه، ځکه الله تعالی ډیر زیات ببښونکی او مهربان ذات دی.

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿٦٣﴾

د رسول الله د امر په مقابل کې، د عامو خلکو د امر په شان بي اعتنايي مه کوي. (بلکه په لبيک سره خواب ورکړی او خدمت ته يې بي له ځنډه حاضر شی، که نه له بنیرا څخه يې وويړوي، ځکه د پيغمبر بنیرا عادي بنیرا نه ده، او په خطاب کولو کې هم د رسول الله صلی الله عليه وسلم د ادب، عظمت او عزت مراعات وکړی او په تعظيمی او ادبی القابو يې مخاطب کړی). الله تعالی په تاسو کې هغه (منافقان) ډير ښه پيژنی چې (د پيغمبر پند او نصيحت ورباندې لکه د ټوپک ډز لگيږي) او يو يو او دوه دوه د يو بل شاته پټيږي، او له مجلسه يې تښتی. (د الله تعالی او رسول الله صلی الله عليه وسلم) له احکامو څخه سرغړونکی بايد وويړوي، هسي نه چې (د کفر او نفاق له امله په کومه دنيوی) بلا او مصيبت او يا (د آخرت) په دردوونکی عذاب اخته شی.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

په غور سره واورئ، د آسمانونو او ځمکې (کانناتو) ټول موجودات او شتمني، د الله تعالی د مالکیت او سلطنت په قلمرو کې شامل دي (او که تاسو له رسول الله صلی الله عليه وسلم له مجلسه په پټه ووځئ، نو بايد پوه شی چې) الله تعالی ستاسو په ټولو حالاتو (اعمالو او ارزوگانو) ډير ښه خبر دی، او کله چې دغه خلک د حساب کتاب لپاره الهی محکمې ته حاضر شی ټوله عملنامه به يې ورته مخي ته ايښود کيږي. او بيشکه چې الله تعالی په ټولو چارو ښه خبردار او علیم ذات دی.

===== «تمت سورة النور بفضل الله و توفيقه» =====